

การปฏิบัติธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้

เบญจพร มณีวรรณ

R20015

ข้าพเจ้านางเบญจพร มณีวรรณ อายุ ๓๖ ปี เป็นลูกคนที่ ๖ (คนสุดท้อง) ของนางไพบุลย์ และนายเสรี มณีวรรณ ข้าพเจ้าสมรสกับ Mr.Stephen Helburn ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่อเมริกา ที่รัฐไวโอมิ่ง เมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อนข้าพเจ้าได้มากราบนมัสการท่านพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโห และได้มาปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย เป็นชาวพุทธ ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ได้พบพระอริยสงฆ์ พระนักปฏิบัติอย่างหลวงพ่ोजรัญ ท่านอุทิศตนเพื่อประโยชน์ของศาสนิกชน เพื่อชาติบ้านเมือง ท่านไม่เคยเรียกร้องหรือเรียไร ท่านมีแต่ให้กับให้ ท่านปรารถนาที่จะเห็นลูกศิษย์ของท่านเป็นคนดี ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน เพื่อจะได้มีสติและจะได้เกิดปัญญา สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และยังสามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้ เป็นคนดีของสังคม

เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้านิสัยไม่ดี เกียงแม่ พ่อ พี่สาว และครูบาอาจารย์ เอาแต่ใจตัว จี้โมโห ใจร้อนก้าวร้าวพูดจาขวานผ่าซากไม่ถนอมน้ำใจคนใครเตือนก็ไม่ฟัง เคยทำให้แม่พ่อเสียใจ เคยแม่แต่คิดว่าเมื่อไรแม่และพ่อจะตายซะที ทำให้ชีวิตตกต่ำ ต้องทนทุกข์ทรมานด้วยการกระทำของตนเองนานหลายปี นับว่าเป็นโชคดี เป็นบุญวาสนาที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นตัวเอง ได้เห็นความไม่ดีร้ายกาจน่ารังเกียจของตัวเอง

ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ไปปฏิบัติธรรม ทำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ทำให้ข้าพเจ้าใจเย็นมากขึ้น รู้จักคิด ตรึตรอง มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้ผิดชอบชั่วดี รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน เห็นใจเข้าใจคนอื่น รู้จักให้ เสียสละ แบ่งปัน ขอโทษ ขอบคุณ ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตที่ดีขึ้น ได้สามีที่ดี ได้พบเจอกัลยาณมิตร พี่สาวข้าพเจ้าได้พาข้าพเจ้านำรูปเทียนแพไปขอขมาและขอโหสิกรรมกับแม่และพ่อ ที่ลูกได้ประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินแม่และพ่อไป ทุกวันนี้ข้าพเจ้าก็ขอโหสิกรรมแก่แม่และพ่อก่อนนอนทุกคืน ข้าพเจ้าโชคดีที่มีแม่ที่ดีที่ประเสริฐ แม่ข้าพเจ้าเป็นแบบอย่างที่ดี ข้าพเจ้าเคยสังเกตแม่บ่อยๆ ทุกครั้งที่ยามาจากต่างจังหวัดมาเยี่ยมที่บ้าน แม่ข้าพเจ้าเห็นยายมาก็รีบวิ่งเข้าไปรับ พอยายก้าวเท้าลงจากรถสามล้อ แม่ก็นั่งคุกเข่าก้มลงกราบแทบเท้ายายที่กลางถนน โดยไม่สนใจสายตาใครๆเลย เป็นภาพที่ประทับใจข้าพเจ้ามาตราบนานเท่านาน วันนี้ ข้าพเจ้าว่าสิ่งที่แม่ข้าพเจ้าทำเป็นสิ่งที่ดั่งกษัตริย์ เป็นสิ่งที่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่าง แม่เป็นลูกกตัญญู เป็นคนใจบุญ ชอบเข้าวัดทำบุญ สวดมนต์ปฏิบัติธรรม แม่ไม่เคยด่าไม่เคยว่าข้าพเจ้าแม่คอยห่วงใยให้อภัยลูกๆเสมอ ไม่ว่าลูกจะทำไม่ดีทำให้แม่เสียใจมากแค่ไหนก็ตาม แม่ก็ให้อภัย

ข้าพเจ้าคิดว่าอานิสงส์ที่แม่ พี่สาว และตัวข้าพเจ้า ได้ปฏิบัติธรรมกรรมฐานสามารถต่ออายุพ่อของข้าพเจ้าได้ตั้งหลายครั้งหลายครา หมอบอกให้พวกข้าพเจ้าทำใจประมาณ ๓-๔ ครั้ง แต่พ่อของข้าพเจ้าก็รอดตายมาได้ราวกับปาฏิหาริย์ ทำให้แม่ พี่สาว และตัวข้าพเจ้าได้มีส่วนทำให้พ่อของข้าพเจ้าได้ตั้งจิตภาวนา ขอโหสิกรรมแก่แม่และพ่อของท่าน ได้สวดมนต์ ตักบาตรในช่วงบั้นปลายชีวิตของท่าน ทั้งๆที่เมื่อก่อนท่านไม่เคยทำ ไม่เคยเชื่อ เพราะท่านเคยมีอคติกับคนบางคนที่เป็นมารศาสนา มาอาศัยชายผ้าเหลืองและประพฤติปฏิบัติไม่ดี ทำให้ท่านหมดความเลื่อมใสศรัทธา แต่ก็ยังดีที่ท่านเชื่อเรื่องพระพุทธเจ้า ยังเคารพศรัทธาในพระองค์ และยังมีโอกาสดีที่

ได้พบพระนักปฏิบัติที่ดีๆอีก ๒ องค์ อย่างเช่นหลวงพ่ोजรัญ ทำให้ท่านได้พบแสงสว่างแห่งธรรม ทำให้ท่านได้มีสติรู้ตัว เกิดอานิสงส์ ทำให้หายป่วยลุกขึ้นมาหัดเดิน หลังจากที่ต้องนอนทนทุกข์ทรมานมานาน ต้องให้ออกซิเจนแทบจะตลอดเวลา ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องใส่แอมเปิลต์ตลอดทั้งวัน และเข้าๆออกๆโรงพยาบาลบ่อยๆ ข้าพเจ้ามีโอกาสพาแม่พ่อ ครอบครัว และนายบุญมี(พี่เขยฝรั่ง) ไปเที่ยวต่างประเทศ ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตลง พ่อของข้าพเจ้าได้จากโลกนี้ไปแล้วด้วยอาการสงบ

ลูกขออัญเชิญบารมีพระพุทธรูป พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ โปรดอภิบาลรักษา เป็นเกราะแก้วคุ้มภัย เพื่อชดใช้หนี้กรรมและสร้างบารมี และได้พบแสงสว่างแห่งธรรมนำไปสู่ความสำเร็จ คือหนทางแห่งความหลุดพ้น แก่แม่และพ่อในปัจจุบันของลูก และหลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโหม พ่อผู้ชี้แนะแสงสว่างแห่งธรรมให้แก่พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และประชาชนทั่วไปด้วยเถิด สาธุ.